

Hvis man kigger i Berlingske Tidende fra i dag, kan man se, at der er en oversigt over, hvilke ønsker fire partier går til forhandlingerne med, nemlig Socialdemokraterne, Ny Alliance, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre. Det er forholdsvis bredt i det politiske spektrum i Folketingssalen, og hvis man kigger godt efter, kan man se, at det, der i bund og grund adskiller partierne, er nogle ganske få milliarder kroner ud af et meget, meget stort milliardbudget. Det er bogholdertilgangen til finanslovforhandlingerne, og det er der sådan set ikke noget forkert i, for der er faktisk muligheder – og det synes jeg også man kan se, hvis man skal være oprigtig – i forhold til de tilgange, der er fra de fire partier.

Der er forskel på, hvad man vægter i sådan nogle forhandlinger, hvor det godt nok er på marginalerne, at man ændrer tingene. Selv på marginalerne, hvor det ikke nødvendigvis koster mange penge, kan de forslag, man kan komme igennem med, have meget stor symbolsk værdi, og de kan have nogle effekter på længere sigt, som langt opvejer de talmæssige udfordringer, som øvelsen består af.

Ny Alliance har været ude med vores bud på, hvad vi synes der kunne være interessant at få diskuteret. Vi har delt det op i nogle overordnede emner, nemlig uddannelse, erhvervsliv, det internationale, integrationen og den offentlige sektor.

For at tage uddannelse først har vi peget på, at der kunne være følgende interessante øvelser at tage fat på:

For det første synes vi, at når man tager i betragtning, hvor lavt et antal mennesker der søger ind på læreruddannelserne, er tiden ved at være moden til at prøve at se, om vi kunne begynde at få tegnet en retning op i forhold til at få en forsøgsordning med en læreruddannelse på universitetsniveau. Vi er åbne over for, hvad for en model man eventuelt kunne bruge, men vi synes, at det kunne være en interessant tilgang til en helt grundlæggende udfordring for vores samfund, nemlig at hvis ikke vi har et tilstrækkeligt antal lærere, og hvis ikke vi har tilstrækkeligt med kvalificerede lærere, så kan det ofte blive ganske vanskeligt at få uddannet den arbejdskraft, som vi jo alle sammen ved der er behov for.

Så vil vi for det andet gerne kigge på, om man kan gøre noget for at få en ligestilling mellem gymnasieuddannelserne. Vi tror, at det er rigtig, rigtig vigtigt, at vi flytter os fra en tankegang, som måske især hører 1950'erne, 1960'erne,

1970'erne og 1980'erne til, nemlig at der er sådan en form for første- og andenrangs gymnasieuddannelse.

For det tredje vil vi også gerne fokusere på, om det kan lade sig gøre at finde midler til lektiehjælp både til de svage elever og til de stærke elever. Det er så selvfølgelig ikke decideret lektiehjælp i forhold til de stærke elever, men det vil være initiativer, som kan være med til at sikre, at de får udfoldet deres evner ikke kun til gavn for dem selv, men selvfølgelig også til gavn for alle os andre, når de en dag er klar til at træde ind på arbejdsmarkedet.

Inden for erhvervslivsområdet har vi peget på, at der, som alle andre selvfølgelig også siger, er behov for mere arbejdskraft. Man kan gøre det ad to veje: ved at sikre, at vi får tilstrækkeligt med uddannet arbejdskraft herhjemme, at vi sørger for at blive længere tid på arbejdsmarkedet, og at vi bliver motiveret for at blive på arbejdsmarkedet – det kræver nogle store reformer, f.eks. en efterlønsreform og en skattereform – eller ved at gå ind og kigge på, hvordan vi kan få den jobplan, som forhandles i øjeblikket, til at blive så ambitiøs som overhovedet muligt. Der skal ikke være nogen tvivl om, at Ny Alliance ønsker en så liberal greencardordning som overhovedet muligt, og vi ønsker også en jobkortordning, hvor indtægtsgrænsen kommer så langt ned, som det overhovedet kan lade sig gøre.

Kl. 15:05

Inden for erhvervslivsområdet ønsker Ny Alliance at fokusere på yderligere to felter, nemlig indgangen til erhvervslivet og i bund og grund udgangen fra erhvervslivet.

Indgangen drejer sig om nogle initiativer i forhold til iværksættere: Kan vi komme i nærheden af at få etableret nogle ordninger omkring stifteraktier og aktieoptioner, så det gøres betydelig nemmere for iværksættere at komme i gang, så tror vi på, at der dér ligger et enormt potentiale af nye arbejdspladser, og det har vi brug for i Danmark.

Med hensyn til udgangen fra erhvervslivet er det generationsskifteproblematikken, som vi mener at det er på høje tid at begynde at kigge på. Vi er altså langt væk fra Kaj Holger-modellen, hvor man skifter hest på det tidspunkt, hvor man falder af den, for nu at tale sådan meget lige ud ad landevejen. Det vil sige, at når den ældre generation dør, så sker generationsskiftet. Det må være muligt at få strikket et system sammen, som ligestiller generationsskifte, uanset